

Kongresszus után

A magyar barlangkutatókat az a kitűnő megtiszteltetés érte, hogy 1989. augusztus 13—20. között vendégül láthatták a világ minden tájának barlangkutatóit a X. Nemzetközi Szpeleológiai Kongresszus alkalmával, amely első kerek számával a Nemzetközi Szpeleológiai Unió történetének is jeles eseménye volt.

A karszt- és barlangkutatás eredményeiről számot adó kongresszusok és szimpóziumok világméretben is egyre fontosabb tudományos szerepet kapnak a karsztban rejlő erőforrások feltárásában, a karsztok által takart óriási természeti értékek védelmében (a föld barlangjai, karsztvízkészletei stb.), amelyeket a környezetszennyezés okozta globális krízis a világ minden táján egyre jobban fenyeget. E tudományos felértékelődés önmagában is kiemeli a világkongresszus szakmai jelentőségét, amelyhez számos szubjektív, emberi kapcsolatokat ápoló szerepkör is kapcsolódik.

A budapesti világtalálkozót megelőző kilenc kongresszus közül mindössze egy volt Kelet-Közép-Európában, de ez a világ korábbi kettéosztottságából következően még céljaiban sem tűzhetette ki, hogy lehetővé tegye Földünk valamennyi tájának egy igazán széles körű barlangász találkozóját. Ezt a lehetőséget kínálta első ízben a budapesti kongresszus. A Nemzetközi Szpeleológiai Unió igazi szellemének érvényesülését látjuk abban is, hogy Budapesten már senki sem tett kísérletet sem az úgynevezett külön szocialista szekció működtetésére, amellyel a magyar barlangkutatók az UIS szellemének megfelelően korábban sem értettek egyet.

Az utólagos számvetés során szeretném kiemelni, hogy olyan kongresszus volt ez, amelynek minden mozzanatát barlangkutatók szervezték. Biztonsággal állapíthatjuk meg, hogy a siker egyik titka ebben a tényben rejtőzik. A kongresszus szervezésében kulcsszerepet játszó információs rendszer kitűnő működtetése ugyanis csak olyan munkatársakkal képzelhető el, akik maguk is részesei voltak a legszélesebb körű szakmai ismereteknek.

A kongresszus módot adott arra is, hogy az elméleti előadások és viták mellett a résztvevők megismerjék Magyarország legszebb barlangjait, módot adott a hazai karsztok és barlangok környezeti minőségének tanulmányozására. Barlangkutatóink pedig erőt és szellemi muníciót kaptak munkájuk folytatásához, újabb nemzetközi kapcsolatok kiépítésére.

Reméljük, hogy a jól szervezett kongresszus nemcsak a magyar barlangkutatók sikerének hírére vitte el a világ minden tájára, de a X. kongresszus segít abban is, hogy a magyar karszt- és barlangkutatás a hazai szak- és nagyközönség értékelésében is a megfelelő helyre kerüljön.

*Dr. Fodor István
a Magyar Karszt- és Barlangkutató
Társulat elnöke*

After Congress

Between August 13th and 20th, 1989, Hungarian speleology had the honour to receive speleologists from all parts of the world on the occasion of the 10th International Speleological Congress, an outstanding event in the history of the International Speleological Union.

The congresses and symposia about the results of karst and cave research are becoming more and more important world-wide in the survey of karst resources, in the protection of the invaluable wealth contained in karsts (caves, karst water reserves and other resources), increasingly endangered by contamination in the global crisis caused by environmental pollution. This danger in itself underlines the professional significance of the Congress, associated with several subjective elements, the maintenance of human relationships.

In Eastern Central Europe only one of the previous nine congresses was organized, but — in the divided world — this could not aim at a really comprehensive meeting of the speleologists of the world. The very opportunity was offered by the present Congress. The true spirit of the International Speleological Union can be felt in the fact that no attempt was made to set up a separate 'socialist' section in Budapest — a practice long criticized by Hungarian researchers as opposite to the spirit of the UIS.

In this account I would like to emphasize that this was a congress entirely organized by speleologists. I am sure that the explanation of success lies in this circumstance. The operation of the information system, of key importance at a congress, is only possible if the operators share comprehensive professional knowledge.

Along with lectures and discussions on theory, participants could get acquainted with the finest caves of Hungary and study karst regions and the quality of cave environment. Our speleologists received encouragement to continue their activities and build new international relationships.

We hope that this well-organized congress did not only deepen the appreciation of Hungarian speleologists in the world, but also helped that Hungarian speleology should receive its proper place in the opinion of the Hungarian public and profession.

*Dr. István Fodor
President
Hungarian Speleological Society*